

Det handler om prævention for at forhindre uønsket graviditet, det handler om miljøforbedringer, ikke mindst inden for arbejdsmiljøområdet, for at undgå misdannede fostre, og det handler om at ændre holdninger i samfundet til samfundsborgere, som ikke er lige præcis som gennemsnittet.

Det handler også om at mindske de sociale problemer, som kan opstå som følge af det at få et barn, og det er noget med støtte til enlige mødre. Og i den forbindelse kan jeg ikke lade være med at nævne den absurditet, at for en SU-modtager, som har et barn, øges SU'en ikke, men det gør retten til at arbejde mere, inden der trækkes i SU'en.

Dér er der altså en masse ting, der burde gøres for at gøre det bedre for folk at få børn og dermed også gøre noget ved, at der finder for mange aborter sted.

Men det er jo desværre ikke det, det her forslag handler om. Det var jo ellers det, der ville være fremadrettet. Det her forslag prøver at gå ind i, synes vi, et meget lille område, hvor man vil lave en afgrænsning, som er utrolig vanskelig at lave.

Og vi har problemer med det her forslag. Vi synes, som også Dansk Kvindesamfund har sagt, at den nuværende lov i det store og hele fungerer godt. Det er en lov, som sikrer fri abort frem til den 12. uge, og det er en lov, som sikrer, at efter den 12. uge kan abort bevilges ved enstemmighed i abortsamtal eller i Abortankennævnet. Og det er i øvrigt en lov, som giver sundhedspersonalet ret til på anmodning at blive fritaget for at deltage i udførelsen af aborten.

Hvorfor kommer så denne her ændring? Ja, for os er det uklart. Ændringen betyder f.eks., at man ikke længere kan bevilges abort efter den 12. uge i henhold til § 3, stk. 1, nr. 1, hvis fostret må antages at være levedygtigt.

Formuleringen »antages at være levedygtigt« kan jo nok sættes til en del diskussion, for det kan vel i virkeligheden først afgøres endeligt, hvis det er afprøvet, og det er jo lidt svært, hvis man snakker om en abort.

Men hvad er det for en mulighed i § 3, stk. 1, nr. 1, der dermed fjernes? Jo, den mulighed fjernes, at man kan få tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter den 12. uge, »hvis svangerskabet, fødslen eller omsorgen for barnet medfører fare for forringelse af kvindens helbred på grund af foreliggende eller truende legemlig eller sjælelig sygdom eller svækkelsestilstand eller som følge af hendes øvrige livsforhold«.

Den mulighed tager man altså ud, den giver ikke længere abort.

Så ved jeg godt, at når jeg læser det op, vil ministeren straks sige: Nå ja, men vi henviser til § 2, hvor der er en formulering, der ikke svarer helt til det, men som måske dækker noget af det samme. Men hvorfor foretager man så ændringen? Hvorfor undtager man så § 3, stk. 1, nr. 1? Man undtager jo ikke alle de bestemmelser, der er i § 3, stk. 1; man medtager de fleste af dem undtagen én. Hvorfor undtager man lige præcis denne her?

Det kan jo efter vores opfattelse kun forstås – hvis der skal være nogen mening i galskaben – når man i bemærkningerne på side 7 kan læse: »Der er tale om en skærpelse i forhold til de strenge krav, som efter loven allerede gælder i dag.«

Det er kun sådan, det kan forstås, for ellers er det jo bare noget sniksnak og lidt overfladertorik for at skøjte hen over et problem, som er rejst.

Vi må klart sige: Vi ønsker ikke at deltage i denne her stramning, og vi ønsker især ikke at deltage i denne her stramning, hvis den kan føre til en forringelse af kvinders helbred. Og det er altså det, som vi ser at der lægges op til her, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget, medmindre der sker den ændring, at man undtager § 3, stk. 1, nr. 1, og hvis man havde villet dét, havde man jo nok gjort det.

Jann Sjursen (KRF):

I sidste folketingssamling fremsatte Kristeligt Folkeparti forslag nr. B 69 om forbud mod provokeret abort på levedygtige fostre.

I forbindelse med førstebehandlingen tilkendegav ministeren, at regeringen ville komme med sit eget forslag, og det er så det, vi behandler i dag.

Jeg vil gerne fastslå, at vi fra Kristeligt Folkepartis side er glade for, at regeringen efter lang tids grundig debat, ikke mindst takket være de to sønderjyske jordemødre Kirsten Lyck og Bente Torp og en udtalelse fra Det Ethiske Råd, endelig har fremsat sit eget forslag vedrørende sene aborter.

Lovforslaget er et skridt i den rigtige retning; men jeg vil gerne understrege, at det ikke er et uproblematisk forslag. Tværtimod åbner det for nogle nye problemstillinger, som vi ser det fra Kristeligt Folkepartis side.

Regeringen vælger, som vi også gjorde det fra Kristeligt Folkepartis side i forbindelse med